

Beter aansluiten bij behoeften van jongere senioren

Benadrukt wordt dat we werk moeten verzetten om toekomstige generaties te boeien. Het begint met luisteren naar de wensen en behoeften van die groepen. Ze zijn in allerlei opzichten anders dan 'oudere ouderen'. Ze staan anders in vrijwilligerswerk (projectmatig, willen er zelf wat aan hebben, het leuk vinden, kortdurend), ze verbinden zich anders (meer op interesse) en communiceren ook anders (meer digitaal, sociale media). Daar moeten we rekening mee houden. "Goed luisteren en zelf actief contact zoeken." "Sluit aan bij initiatieven van jongere senioren." "Meer vraaggericht werken!"

Dé oudere bestaat niet; elke levensfase kent weer eigen levensvragen; daar moeten we bij aansluiten. In ieder geval zouden we onderscheid moeten maken tussen drie groepen senioren: 50-65, 65-80 en 80+. Daarbij wordt opgemerkt: "Het is belangrijk om in te steken op de breuklijn tussen arbeid en anders actief zijn." En kunnen we ook iets betekenen voor 50+'ers die geen werk hebben of ziek zijn? Tegelijk wordt er ook aangedragen dat je ook 'generatie-overstijgende' activiteiten zou moeten organiseren: verbinden van jong en oud. Kookclub met alle leeftijden bijvoorbeeld.

Hoe gaan we het organiseren?

Sommige afdelingen zijn heel actief, andere zijn kwetsbaarder (waarschijnlijk vooral de kleinere dorpen). Afdelingen zouden meer kunnen uitwisselen, onderling meer communiceren, samen dingen organiseren. Het zou ook goed zijn als er een nieuwsbrief is waar alle activiteiten in de regio in staan.

Moeten we 'het nieuwe' apart organiseren? Geopperd wordt te overwegen om een nieuwe, aparte dienst aan te bieden voor jonge senioren. Enerzijds omdat ze zo anders zijn, anderzijds om de lokale afdelingen daar niet per se mee te belasten als ze dat niet willen/kunnen. Naast het lidmaatschap van de lokale afdelingen moeten mensen zich anders kunnen verbinden dan alleen met het lokale lidmaatschap; "alle activiteiten zouden we ook open moeten stellen voor niet-leden."

Identiteit KBO-PCOB. "Blijf hierover in gesprek"

In het gesprek over identiteit en christelijke grondslag worden verschillende zienswijzen uitgewisseld. De conclusie is dat we hierover in gesprek moeten blijven. Het gesprek reikt verder dan op afdelingsniveau. De betekenis van het christelijke is voor de een van cruciale waarde om lid te zijn, voor de ander niet of minder. Gaan toekomstige generaties zich aansluiten bij een organisatie met de C? Er is overeenstemming over dat het moet gaan over wat ons bindt, de gemeenschappelijke waarden. Maar wat is dat precies? Omzien naar elkaar. Compassie. Hoe onderscheiden we ons dan van bijv. de ANBO? "We zouden in onze daden herkenbaar moeten zijn." Er moet in ieder geval ruimte zijn op lokaal niveau om de christelijke identiteit zelf in te vullen. De herkomst zal misschien over het algemeen bij PCOB-afdelingen belangrijker zijn dan bij KBO-afdelingen. "We zijn allemaal organisaties bij elkaar die de kernwaarde omzien naar elkaar uitstralen. Een netwerkorganisatie."

Daarbij moeten we de term 'omzien naar elkaar' misschien nog verder verdiepen. We leven in een participatiesamenleving; niet iedereen kan meekomen, hoe helpen wij elkaar? Er is een 'wederkerige verantwoordelijkheid'. Dat gaat nog iets verder dan 'omzien naar elkaar', want mensen hebben zowel op het persoonlijke vlak als tussen generaties elkaar iets te bieden.

Overige inzichten en adviezen:

- "Er moet écht een nieuwe naam komen voor KBO-PCOB!"
- We zijn in sommige plaatsen heel kwetsbaar in de vertegenwoordiging van de belangen van ouderen richting de lokale overheid.
- Er zijn actieve ouderen, maar ook passieve! Strijdvaardigheid van senioren wordt soms gemist; "sommige ouderen stellen zich afhankelijk, 'schaapachtig' op." Als je bewuster, assertiever bent, geef je ook een goed voorbeeld aan jongeren!"